

6 декември 1970 г.

Скъпи професор Мирчев,

След дълго обмисляне и многократно редактиране аз най-после се осмелявам да Ви изпратя рецензията за книгата на Елена Владимировна Чешко "История българското склонения". Моля Ви да ме извините, загдето я забавих. На Чешко предстоеше да защитава тази книга като докторска дисертация в "Институт руского языка АН СССР" и беше неудобно да се появи подобна книжка рецензия преди защитата. Сега книгата е вече защитена като дисертация (официални опоненти бяха проф. Маслов, Трубачов и Бондарко – рецензиите им са били във висока степен положителни), Чешко е вече доктор на филологическите науки, така че моята рецензия няма да ѝ попречи да получава съответните надбавки за докторска степен.

На защитата ме посъветваха да не присъствувам и аз се вслушах в съвета. Със съдържанието на рецензията си аз съм запознал най-подробно професор Бернщейн, който ми каза дословно следното: "Сега аз виждам, че и аз имам вина за недостатъците на книгата (той е "ответственный редактор"!), но, знаете, времето ми беше малко и аз не я редактирах внимателно". Против публикуването на рецензията той не се обяви.

Съобщавам Ви всички тези подробности, защото се касае, както Ви предупредих в писмото, което Ви е предала Маргарита, за работа с твърде много недостатъци. Моля Ви да се запознаете с рецензията ми и ако сметнете, че заслужава да види бял свят, предложете я за публикуване в "Български език". Маргарита в такъв случай ще се погрижи да види коректурите. Ако сметнете, че са необходими съкращения, моля, направете ги, без да ме осведомявате специално – предварително Ви заявявам, чк съм готов да приема

всякаква редакция, направена от Вас или от професор Андрейчин.

Много Ви моля за още нещо. Професор Бернщейн ми събщи, че е поканил писмено Ангелина Минчева да напише рецензия за книгата на Чешко, която да бъде отпечатана в "Советское славяноведение". Помолил я е много отдавна, но от нея не е получил никакъв отговор. Той не поиска от мене да направя такова внушение, но аз смятам за свой дълг да Ви помоля да се заинтересувате защо на писмото на професор Бернщейн не е получен отговор. Аз мисля, че Ангелина би трябвало да пише на професор Бернщейн отказва ли се да пише рецензия или не.

Скоро, навярно през януари, аз ще Ви изпратя и рецензията за книгата на Екатерина Бунина. И в тази рецензия има много критични моменти, но "амикус Плато,..."

Вие вероятно знаете, че от чуждестранния отдел на МГУ до професор Зарев е изпратено официално писмо, с което молят Софийския университет да ми разреши да остана още една година като преподавател при тях. Писмото е било изпратено без моето знание от един мой познат, с когото аз бях нв времето в командировка в Грузия и който ръководи тук чуждестранния отдел. Той знаеше само, че нашата работа над паримейника с Котова не е още завършена, а освен това тук в момента имат крайна нужда от преподавател, който да умее да работи с една нова система фонетичен кабинет.

Като имате пред вид това, аз Ви моля да се съгласите с отсрочката на завръщането ми в България. Тук аз работя много поинтензивно, отколкото в София и се надявам да завърша много свои изостанали и изоставени работи, на които иначе "края не виждам".

Моля Ви да ме извините за пространното писмо. Приемете най-сърдечни благопожелания. Дано да има по-малко "извъннаучни трудности", които да се налага да преодолявате.

